

Aan het Gerecht in Eerste Aanleg Bonaire,
p/a Fort Oranje,
ALHIER

WARBES ZAAK PRO FORMA BEROEP

Geeft respectvol te kennen:

Elisabeth Maria BRUNKEN, voor welke minderjarige optreedt haar voogdes Coraline Geraldine Demetria CICILIA, *verzoekster*, ten dezen domicilie kiezende ten kantore van de advocaat mr. Michiel Bijkerk, kantoorhoudende te Seru Grandi #80 Bonaire, die verklaart ten dezen voor en namens verzoekster op te treden en die voorts verklaart door haar gemachtigd te zijn om namens haar dit pro forma beroepschrift te ondertekenen.

1. Wederpartij ten dezen is de Staat der Nederlanden, in het bijzonder de Minister c.q. Staatssecretaris van Veiligheid & Justitie (hierna: 'de Minister' c.q. 'de Staatssecretaris' c.q. 'de Staat' c.q. 'de IND'), in Bonaire gevestigd ten kantore van RCN te Kaya Internashonal z/n, Bonaire.
2. Opgemelde voogdes is bij Beschikking van het GIEA Curaçao d.d. 18 december 2014 benoemd tot voogdes over voornoemde minderjarige (hierna: 'Elisabeth'). Zie prod. I. De voogdes heeft Elisabeth als baby van 2 maanden te verzorgen gekregen en Elisabeth is daarna altijd in het gezin van de voogdes opgevoed als ware zij het eigen (biologische) kind van de voogdes en haar destijds echtgenoot. Elisabeth is thans 11 jaar (zie prod. II). Elisabeth is in Curaçao geboren en heeft de Nederlandse nationaliteit. De voogdes woont sinds 3 jaar niet meer samen met haar echtgenoot, dhr. Rampersad die inmiddels in Nederland woont. Zij zijn nog niet gescheiden.
3. De voogdes heeft toelating verzocht voor Elisabeth. Bij beschikking d.d. 9 september 2016 heeft de IND aan Elisabeth toelating van rechtswege toegekend voor de duur van 6 maanden (prod. III). Op 5 oktober 2016 is voor en namens verzoekster tegen deze beschikking bezwaar aangetekend (prod. IV), waarbij verzocht is de toelating van rechtswege voor bepaalde tijd om te zetten in onbepaalde tijd. De IND heeft bij beschikking d.d. 21 februari 2017 op dit bezwaar afwijzend beschikt (prod. V). Voor en namens verzoekster wordt bij dezen bezwaar aangetekend tegen beide beschikkingen (hierna: 'de beschikking *a quo*', waar nodig gevolgd door de aanduiding 1 of 2, verwijzende naar resp. de eerste c.q. de tweede beschikking). Weliswaar kan tegen de eerste beschikking geen beroep meer worden aangetekend, omdat de beroepstermijn reeds verstreken is, maar hierna zal blijken dat beide beschikking uitgaan van een onjuiste toepassing van de WTU BES, waardoor het van belang is beide beschikkingen in dit beroep te bespreken.

Gronden van het beroep:

Specifiek:

4. A. De gronden in dit beroep zijn in de eerste plaats dezelfde als in het bezwaarschrift naar voren zijn gebracht. Kortheidshalve wordt daarnaar verwezen.
B. Beide beschikkingen (dus: 'de beschikking *a quo*') zijn gebaseerd op een onjuiste interpretatie en toepassing van de WTU BES, met name art. 1a, lid 2 en art. 3, leden

5 en 6 WTU BES. Immers de toelating van rechtswege is altijd voor onbepaalde tijd. Een voorwaarde houdende een beperking van de duur van de toelating van rechtswege strookt dus niet met het stelsel van de wet en de aard van dit toelatingsrecht. Dit blijkt ook uit de inhoud van art. 5 sub a WTU BES, waaruit volgt dat de toelating van rechtswege alleen maar kan eindigen door het vervallen van de reden waarom zij is toegekend (tenzij men vreemdeling is als bedoeld in art. 5 sub b WTU BES). Hieruit volgt dan *a contrario* weer dat de toelating van rechtswege voor Nederlanders in beginsel geen beperking van de tijdsduur kent. Dit laatste strookt ook met de artt. 6 e.v. WTU BES, waarin is bepaald dat de toelating bij *vergunning* verleend gebonden is aan een maximale tijdsduur. Had de wetgever bedoeld de toelating van rechtswege te verbinden aan een bepaalde tijdsduur, of dat mogelijk willen maken, dan had de WTU BES zulks expliciet aangegeven.

C. De WTU BES is niet van toepassing op de voogdes op grond van art. 1a lid 2 WTU BES. De voogdes is 'eilandskind'. Gezinsleden van niet-BES personen die van rechtswege zijn toegelaten, delen mee in dit toelatingsrecht op grond van art. 3 lid 6 WTU BES. Het ligt voor de hand ervan uit te gaan dat een afhankelijk toelatingsrecht *a fortiori* voor gezinsleden van eilandskinderen van toepassing is, ofwel in de zin dat de WTU BES ook niet op Elisabeth van toepassing is ofwel (subsidiar) in de zin dat art. 3 lid 6 WTU BES geacht wordt analoog op haar van toepassing te zijn.

Algemeen

D. De beschikking *a quo* is in strijd met het internationale mensenrecht en het internationale kinderrecht, met name het IVBPR, het EVRM alsook het IVRK. Dit zal in het Aanvullende Beroepschrift nader worden toegelicht.

Pro forma beroep

5. Dit is een zgn. 'pro forma' beroep, waarbij slechts summier enkele beroepsgronden worden genoemd. Later zullen alle beroepsgronden nader worden toegelicht en zo nodig worden aangevuld.

Ook zal de vordering – zo nodig – in het Aanvullende Beroepschrift worden geherformuleerd.

6. Ondergetekende verneemt gaarne schriftelijk binnen welke termijn het Aanvullende Beroepschrift moet worden ingediend.
7. Verzoekster verzoekt het Gerecht haar toestemming te willen geven kosteloos te procederen.

WESHALVE het het Gerecht moge behagen:

primair:

met vernietiging van de beschikking *a quo* dit beroep gegrond te verklaren en te bepalen dat aan verzoekster een 'verklaring niet van toepassing' subsidiar een 'verklaring van rechtswege toegelaten' wordt afgegeven en wel aldus dat cfm. art. 50 lid 4 WarBES deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beschikking;

subsidiar:

met vernietiging van de beschikking *a quo*, dit beroep gegrond te verklaren en de Staatssecretaris op te dragen opnieuw te beschikken binnen 7 dagen na datum van de uitspraak en wel met inachtneming van cfm. art. 50 lid 4 WarBES in de uitspraak op te nemen aanwijzingen,

zowel primair als subsidiair kosten rechtens.

Bonaire, 15 maart 2017

Namens verzoekster ,
mr. M. Bijkerk